

סמינר בית ספר לבריאות הציבור
יום ד' 6/4/2016 , 18:00
אולם מרבאום, הפקולטה לרפואה ע"ש סאקלר

מרצה: ד"ר זוהר מור
נושא ההרצאה: אפידמיולוגיה של הזיהום בנגיף האיידס בישראל משנות
השמונים ואילך: הצלחות ואכזבות

מניעת התפשטות נגיף האיידס מהווה אתגר לעוסקים בבריאות הציבור, שכן במרבית המקרים הזיהום אינו מלווה בתסמינים למשך תקופה ארוכה, ולכן הנשא אינו בהכרח מודע למצבו הרפואי. בשל כך, הוא עלול להעביר את הנגיף לשותפים ליחסי המין או להזרקת הסמים. זאת ועוד, ההתייחסות החברתית לנשאי הנגיף מבטאת בתיגו, המוביל בחלק מהמקרים לתחושות ניכור ובדידות.

משנת 1996 ואילך משווקות בישראל תרופות אנטי-רטרוויראליות המפחיתות את כמות הנגיף בדמם של הנשאים. תכשירים אלה מאריכים את תוחלת חי הנשאים ומשפרים את איכותם מחד גיסא, ומצמצמים את יכולת העברת הנגיף לאחרים מאידך גיסא. הטיפול התרופתי שינה את מהלך ההיסטוריה הטבעית של המחלה: ממחלה המתאפיינת בשיעורי תמותה גבוהים למחלה כרונית. אך עליה וקוץ בה- נוכח הירידה בשיעורי התחלואה הנלווית והתמותה בקרב נשאים, האיום הנתפס בפני המחלה הלך והתעמעם, ובמקביל חלה התרופפות בשמירה של כללי מין בטוח.

בישראל, כמו גם במדינות מפותחות אחרות, מרבית האנשים הסובלים מזיהום בנגיף הם מהגרים ועולים ממדינות אנדמיות, גברים המקיימים יחסי מין עם גברים ואלו המשתמשים בסמים בהזרקה. הדינמיקה של התפרצות הנגיף שונה בכל אחת מקבוצות אלה ומושפעת מתת התרבות האופיינית לכל אחת מהן, המשברים האחרים שמאיימים על קבוצות מיעוט אלה, ויכולת ההתערבות של ארגונים העוסקים בהסברה ומניעה.

ההרצאה תכלול סקירה של היבטים אפידמיולוגיים המשקפים את התפשטות הנגיף בישראל במשך 30 השנים האחרונות, ובמיוחד בקבוצות העלילות לתחלואה, תוך התייחסות לקשר שבין מאפיינים התנהגותיים לבין הדינמיקה של התפשטות הזיהום והאסטרטגיות למניעה. הממצאים מסתמכים על מחקרים התנהגותיים, קליניים ומעבדתיים שבוצעו בישראל במהלך התקופה, אשר מדגימים את הצלחות והאכזבות במניעת ההתפשטות הנגיף.